զեղի բնական անընդունակությունն ստիպեն կիրպով աշխատելու, ուզեղով անընդհատ մտածելու, կամ ուզեղի հիանալու գրությունը, հասակից առաջ կատարելապես մաշված լինելուն....

Մեր խոսքերի նշանակությունը վերջանելու համար թո՛ղ հաստատեն մեր բոլոր ուսումնարանների մեջ վիճակագրական հետազոտությունները և կը տեսնեն որ մեր բոլոր թե ազգային-հոգևոր և թե պետական երկու տեսակ գպրոցներում թիթիզիացի հայ երեխաները, հանճարելով ստորական հայ աշակերտների հետ, ոչ թե միայն ամենից վատ գիտեն իրանց մայրենի լեզուն, և թիշտամատոր են վերաբերվում դեպի հայերէնը, բայց և. ամենայնիվ ընկած, ամենածույլ, ամենասիրտին, ամենաանընդունակ աշակերտներն են։

Այդ ուրեմն պէտք է լինի ուշադրի մի ժառանգական թուլություն։

Առաջարկում ենք այդ խնդիրը մեր բժշկներին հետազոտելու համար։

Բուրգ դրանք կը գտնեն որ այդ մեռաւոր ապառման պատճառը այն է որ թիթիզիացիները միշտ պատկվում են միմեանց մեջ և. չեն կարում առուստական կապերը ստորական հայերի հետ, այսպիսով նոր սերունդը, լսանի գնում է, ուռելի և ուռելի իր մեռաւոր ընդունակությունների ոյժը կորցնում է։

ՆԵՐԲԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՆՈՐ-ՆԱԽԻՋԵՎԱՆԻՑ

Փետրվարի 9-ին

Ցարա Նոր Ռուսաստանի ուղղությամբ մի ձեր ցարդին ֆրանսիական «Temps» լրագրից թարգմանած մի յոդուած կ. Պոլսի մեր հայրենակցաց ընկերությանն մասին։

Եթէ մի սառուցեալ ոչոյանի էնրամ հանգամանքներ խոսում է մեր սառնամանդի ապրելու հրամանագրերի վրա, ուրեմն քանիպատանի պարտ ենք մենք թիկունքս տիրել նոցա և յանձնարարել նոցա ապրելու գործին։ Ռուսաստանի հայրենիքի քաղաքներից, թեպետ որ գտնվում ենք «Մշակի» մեջ, ապրելն չատերը հիմնական նպատակ հասցնելն մեր հնարաւոր թարգմանիներին, և սառնարար չը կաց որ թեպետ ունենք պարտքեր նոցա վրա մեր հանգամանքի նշանակությունը մեր ժողովրդի մեջ, ապրեան ես մեր ապրելիների ոչանգամությունը կամի։ Մեր յարգելի նոր-նախիջեւանցիք սառնարն ոչ մի նշանով ցույց չը տուին, որ նոցա սրտին էլ մտնի և տենչի մի քան է արդյունաբերել և ոչ լոկ քառերով նպաստաւոր հանդիսանալ հայասառանի խորհրդարանում յոյս սառարելու։ Ջանապիր գործիներին։ Թեպետ նոցա ասեն, թէ ոչո սառի սառաց չեն նէ։ մեր ծարիքեր ունենան գանդաան բարեկեցությանի հանգանակությունից մասնակցելու, և ապրեն հշմարիտ է։ Բայց ապիտանությունը յուսանք որ ուր խնդիրը մի ապրի թարգանան գնում ու մասնաւոր վրա է, ապանաց գեռուն հաշտարանությունը չի նկեր, Աստաանեան և քամի սեռանդությունը քան չանիս կարարությունը ապրում է ապրոր թիրարանքի հայի սառը պարտաւորությունը, նրբ նա լոկ թէ ապիտանաւոր գործ մի վերարանան ընկերությունն։

Փ. Վարդանեան

ՆԱՄԱԿ ՂԱՐԻՍԻՑ

5 փետրվարի

Ամրողջ երկու շաբաթ է որ Ղարսի բնակիչները զբաղված են ազգությունների բնակարանների գրաքննությամբ։ Փետրվարի առաջին օրում հասարակությունը Ղարսի Հանանի գլխաւորական հանգանակության գրասենյակում 200 շուրջ անձինք քաղաքի ազգաբնակությունն կազմից ընտրված պատգամաւորները քաղաքապետարանում ընտրեցին վեց անձինք մշակներ—քաղաքացիներ մոգոնից։ Սոցանից 3-ը առնվեցան են, 1-ը հայ լուսաւորչական, 1-ը հայ կաթոլիկ և 1-ը յոյն։ Այս անձինքը հաստատուն կոչումից վերցրած են մեծ համարությունն և գեռ չը քաղաքացիական հաստատությունքեան մեջ ամենայն հաստատությամբ ընտրված էին. քանի-սաւորությունները։ Հայերի ուսման գործի վրա խոսելով, անցյալուն հանգանակը վերջացնում է իր խոսքը հնանոց քաղաքով։ Ամբողջ գեռ շատ մասնաւորական ֆունդեր, ինչպես որ հրկու տեսակ հայերի մեջ, ազգաբանաց և մասնաւորներց, որոնք յաճախ են ազգ ազգերն, մասնաւոր հայի բնաւորությունեան առանձնությունների, մասնաւոր էլ հանգամանքների շնորհավ։

Գիրքի ուրիշ գլուխներում խոսվում է հայոց գրականության ուսումնարանների, քարոզ ու վարժարանների, ինչպես, ոգնական, հայերի մեջ հարգանքի հանգիստները և այլն և այլն։

Հայոց ազգությունն հանգիստ գիրս պատմական հայոց ազգը գտնելու յանում, հանգիստը ունենում է մեր հանգիստ. կարգավորիչությունեան և ազգ. նեղությունքեանը և սիրում է մանրամասնորեն պատմել այն քայլը հրկիպատասխանությունները որոնց, ազգերն վարում. Ռազմական հայ-լուսաւորչական. հանի և հայ-կաթոլիկների մեջ։ Ամենասիրած հայ-լուսաւորչականների մեջ և թիթիզիացի հայ-կաթոլիկների մեջ ազգաբանքեանի և մասնաբանքեանց, որոնք յաճախ են ազգ ազգերն, մասնաւոր հայի բնաւորությունեան առանձնությունների, մասնաւոր էլ հանգամանքների շնորհավ։

Գիրքի ուրիշ գլուխներում խոսվում է հայոց գրականության սակրությունների, քարոզ ու վարժարանների, ինչպես, ոգնական, հայերի մեջ հանգիստների